

from the office of the
Diocese of the Armenian Church of America

630 Second Avenue, New York, N.Y. 10016, tel: (212) 686-0710

news:

Հրատարակութեան խնդրամեով

ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ՆՈՐ ԱՆԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

«Տիկ Արմինիլն Ռիփորբը» շարաբաքերքի նոյեմբեր 10, 1988ի թիւին մէջ հաղորդագրութիւն մը երեցած է Ամբիկասի Կաթողիկոսութեան իշխանութեան ներքեւ գործող բաժանեալ եղբայրներու Թեմական Խորհուրդին կողմէ՝ ձորթիա նահանգի Արլանքա քաղաքի հայկական համայնքի մասին։

Հաղորդագրութիւնը կը պարունակէ ակնրախ աննշղութիւններ եւ խեղաքիւրումներ։ Պարտք կը սեպենք ժամանակագրական կարգով ներկայացմել նշգրիտ պատկերը Արլանքայի համայնքային իրադարձութիւններուն։

Արլանքա քաղաքին մէջ բնակութիւն հաստատած հայերու հարցով առաջին անգամ հետաքրքրուած է Ամերիկայի Հայոց Արեւելեան Թեմի Առաջնորդարանը՝ 1968 թուականի սկիզբները, եւ Առաջնորդ Գերշ. Տ. Թորգոմ Արք. Մանուկեանի թելադրութեամբ մէկտեղուած եւ Առաջնորդարան դրկուած է ցանկը շրջանի հայերուն անուններուն եւ հասցեներուն։

Տարունակական թղթակցութեանց որպէս հետեւանք (Տիկ. Էլիզապէք Մանուկեանի եւ Տիար Ճան Խաչիկեանի ջանքով) կազմուած էր աւելի մանրամասն ցանկ մը՝ որ կը հաշուէր 90 ընտանիքներու անուն եւ հասցե։ Բոլոր այս ընտանիքները հրաւիրուած են Գերշ. Տ. Թորգոմ Արք. Մանուկեանի առաջին պաշտօնական այցելութեան՝ որ տեղի ունեցած է Մարտ 1, 1976 թուականին։

Նորին Սրբացնութիւնը պաշտամունք կատարած է եւ Ս. Հաղորդութիւն մատակարած ներկայ հաւատացեալներուն։ Այս առթիւ կազմուած է Եկեղեցական Յանձնախումբ մը, ատենապետութեամբ Տիար Սէք Տօրեանի, ենթակայ Ամերիկայի Հայոց Արեւելեան Թեմի Առաջնորդարանին։

Առաջին Յանձնախումբին մաս կազմած են Տէր եւ Տիկին Ճան Խաչիկեան, Տէր եւ Տիկին Արքին Մկրեան, Արա Տուրութեան, Սիմոն Տիպոյեան եւ Քիֆըր Լուսարարեան։ Թելադրուած է նաև որ Տիկ. Սիրան Մկրեան, Վարագդատ Սարիմեան եւ Կրէյս Հան եւս իրենց օժանդակութիւնը բերեն։

Եկեղեցական Յանձնախումբին պարտականութիւնն էր զանազան ձեռնարկներ կազմակերպել եւ Առաջնորդարանին հոգեւորականներ խնդրել Եկեղեցական

պաշտամունքներ կատարելու համար:

Այնուհետեւ, Առաջնորդ Սրբազն Հայրը ընդառաջելով Եկեղեցական Յանձնախումբի խնդրանքներուն՝ Եկեղեցականներ նշանակած է որպէս զի այցելեն Արլանքա եւ Ս. Պատարագ մատուցանեն, բարողեն ու խորհրդակատարութիւններ ընեն:

1980 թուականին կազմուած է Արլանքայի Հայկական Մշակութային Կազմակերպութիւնը: Այս հաւաքոյրին ներկայ եղած է նաև Հոգհ. Տ. Մեսրոպ Վրդ. Մութափեան: 1981 թուականին կազմակերպութիւնը կոչուած է Արլանքայի Հայկական Մշակութային Անկախ Միութիւն, որուն կազմութիւնը ողջունած է Առաջնորդ Գերշ. Տ. Թորգոն Արք. Մանուկեան, եւ նոյնիսկ օժանդակած անոր ծրագիրներու եւ յայտագիրներու պատրաստութեան:

Պատահած է որ Եկեղեցական Խորհուրդի ատենապետն ու անդամներէն ումանք եղած են նաև վարչութեան ատենապետ եւ անդամ Մշակութային Միութեան:

1984 թուականին Եկեղեցական Խորհուրդի անդամներն էին՝ Արա Տուրուրեան՝ ատենապետ, Տիկ. Մէրի Արեկեան Տիլըն՝ փոխ ատենապետ, Թալին Քէսուեան-Մէյժըն՝ ատենադպիր, Փիրըն Տարեան՝ գանձապահ եւ Էտուըրտ Տէր Աւագեան, Լեւոն Մսըրլեան, Մանուկ Ցուսէկեան եւ Պատրոս Ներսէկեան՝ խորհրդականներ:

Մայիս 24, 1984 թուակիր նամակով ատենապետ Տիար Արա Տուրուրեան Առաջնորդ Սրբազն Հօր կը տեղեկացնէ վերայիշեալ ամունները եւ կը յայտարարէ որ այս մարմինը կապուած է Ամերիկայի Հայոց Առաջնորդարանին, գլխաւորուած Առաջնորդ Տ. Թորգոն Արք. Մանուկեանի կողմէ, եւ որ կը վայելէ Մայր Արոռ Ս. էջմիածնի հովանաւորութիւնը: Նոյն նամակով, Տիար Տուրուրեան խնդրանք կը ներկայացնէ որ Արլանքայի Եկեղեցական Խորհուրդը պաշտօնապէս մաս կազմէ Ամերիկայի Հայոց Առաջնորդարանին:

Առաջնորդ Սրբազն Հայրը Ցումիս 5, 1984 թուակիր նամակով կը վաւերացնէ Եկեղեցական Խորհուրդի անդամներու նշանակումը եւ Արլանքայի հայ համայնքը պաշտօնապէս կ'ընդունի որպէս նորակազմ ծուխ մը Առաջնորդարանի հովանաւորութեան ներքեւ:

Առաջնորդարանի Թեմական Խորհուրդի որոշումով, վերջին ժամի մը տարիներուն՝ կարգ մը այլ նորակազմ համայնքներու կարգին, Արլանքայի Եկեղեցական Խորհուրդը հրաւիրուած է ներկայացուցիչ դրկել Տարեկան Թեմական Պատգամառական Ժողովներուն:

Արլանքայի հայ համայնքի խաղաղ կեանքը սկսաւ խռովիլ երբ Հայկական Մշակութային Անկախ Միութիւնը ուզեց միջամտել Եկեղեցական գործերուն, նաև ստանձնել Եկեղեցականներ հրաւիրելու պարտականութիւնը եւ անտեսել գոյութիւն ունեցող Եկեղեցական Խորհուրդը: Մշակութային որեւէ միութիւն ինքնինքին իրաւունք չի կրնար տալ ներկայացնելու կրօնական համայնք մը, եւ ըստ կամս Եկեղեցականներ հրաւիրելու եւ կամ Եկեղեցականներու այցելութիւնը մերժելու:

«Տեր Արմիներն Ռիփորքը»ի մէջ տպուած նոյն հաղորդագրութեան մէջ կ'ըսուի որ 1986 թուականին Գերշ. Տ. Մեսրոպ Արք. Աշնեան հրաւիրուած է Հայկական Մշակութային Անկախ Միութեան վարչութեան կողմէ եւ իր ժառզին մէջ ժաշալերած է որ համայնքը Միացեալ Նահանգաց մէջ ըլլայ տիպարը միութեան եւ համագործակցութեան:

Արդեօֆ Գերշ. Տ. Մեսրոպ Արք. Աշնեանը տեղեակ չէ՞ր եւ կամ ուրէ մեկը չըսա՞ւ իրեն որ արդէն իսկ գոյուրին ունի պաշտօնական մարմին մը՝ որ հոգ կը տանի համայնքի հոգեւոր կարիքներուն, եւ իր ըրածը ոչ թէ միութիւն՝ այլ նոր բաժանում յառաջացնել է.... Եւ Արլանքայի մէջ եւս բաժանեալ Ծխական Խորհուրդ մը կը նշանակուի Ամբողիասի իշխանութեան ներքեւ գործող Թեմական Խորհուրդի մը կողմէ....:

Ապահովարար Գերշ. Տ. Մեսրոպ Արք. Աշնեան տեղեակ էր Արլանքայի հայ փոքրաբիւ համայնքին մէջ եկեղեցական պաշտօնական մարմնի գոյութեան մասին, որ օրինաւորապէս կը յանձնանձէր համայնքի հոգեւոր կարիքները Ամերիկայի Հայոց Արեւելեան Թեմի Առաջնորդարանի հսկողութեան ներքեւ։ Այստեղ ուրիշ Ծխական Խորհուրդի մը նշանակումը Ամբողիասի իշխանութեան ներքեւ գործող «քեմական խորհուրդին» կողմէ՝ բաժանարար արարք մըն է:

Նոյն հաղորդագրութեան մէջ կը մէջբերուի Առաջնորդ Սրբազն Հօր կողմէ նշանակուած այցելու հովիւ Արժշ. Տ. Վրբամէս Ա. Քեն. Գալայնեանի վերագրուած, իրականութեան չհամապատասխանող, դիտումնաւոր եւ միտքեր պղտորող հետեւեալ խոսքը. «Մենք խառն բանջարեղէն ծախելու գործին մէջ չենք.»

Իրականութիւնը այն է որ երբ կ'առաջարկուի որ Հայկական Մշակութային Անկախ Միութիւնը ստանձնէ եկեղեցականներ իրաւիրելու պարտականութիւնը, անտեսելով արդէն իսկ գոյուրին ունեցող Եկեղեցական Խորհուրդը, Տէր Հայրը կ'ըսէ. «Կանոնականօրէն անկարելի բան մըն է այդ.»

Տէր Վրբամէս համայնքին դրկած է Սեպտեմբեր 26, 1988 թուակիր յայտարարութիւն մը, որուն կցած իր հոգուական նամակին մէջ կ'ըսէ. «Ուրախալի նշան մըն է որ համայնքին մէջ կը գործէ Հայկական Մշակութային Անկախ Միութիւն մը, որ կը հոգայ համայնքի ընկերային եւ մշակութային կարիքները։ Թէ՛ Եկեղեցական Խորհուրդը եւ թէ՛ նա պատրաստ ենք ընձեռելու ամէն անհրաժեշտ օգնութիւն եւ գործակցութիւն ըստ պահանջմին.»

Արլանքայի փոքրաբիւ համայնքի խաղաղ առօրեան կը ստանայ ճգնակ մը։ Ուրիշ ծխական խորհուրդի մը գոյառումը ունագութիւն մըն է, օրինաւորապէս արդէն իսկ հաստատուած իշխանութեան մը գործին միջամուխ ըլլալ մը՝ որ արդարեւ շուարումի եւ ամիշխանութեան սերմեր կը ցանէ։

Ահա եկեղեցական անկարգութիւն մը եւս բաժանեալ եղբայրներուն կողմէ, «միութեան եւ համագործակցութեան» թանձր մշուշին մէջ ծրարուած։

ԴԻԱՆԱ ԱՌԱԶՆՈՐԴԱՐԱՆԻ

Նոյեմբեր 23, 1988